بحران آب و کشاورزی در ایران منجر به مهاجرت گسترده جمعیت خواهد شد

کوچ غذایی

مریم عدالت‌مقدم: کاهش تولید غذا در ایران به‌زودی هزاران ایرانی را مجبور به مهاجرت می‌کند. بر اساس گزارش سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد، واردات غذا به ایران به‌طورمستمر درحال افزایش است. این گزارش نشان می‌دهد که از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵، ایران به‌طور متوسط ۲۳ درصد از مصرف گندم، ۵۲ درصد برنج و ۷۱ درصد ذرت خود را از طریق واردات تأمین کرده است و به گفته سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد، در مجموع، ۳۶،۶ درصد از غلات موردنیاز ایران در سال ۲۰۱۶ از طریق واردات تأمین شده است. درحالی‌که این میزان در سال ۲۰۰۵ تنها ۱۸،۱ درصد بود. در این گزارش قید شده است که کشاورزان ایرانی معمولا در هر هکتار ذرت، برنج و گندم دو تا سه برابر بیشتر از میانگین جهانی آب مصرف می‌کنند و با تشدید بحران تنش آبی و بحران‌های جهانی افزایش قیمت مواد غذایی، ایران احتمالا ۷۰ درصد از زمین‌های کشاورزی خود را از دست می‌دهد.

عکس: ایرنا

بحران جهانی امنیت غذایی

محرک‌های اصلی که گرسنگی و ناامنی غذایی در جهان را افزایش می‌دهند، شامل افزایش جمعیت، جنگ و درگیری‌ها، تغییرات اقلیمی، رکود اقتصادی و شیوع بیماری‌هاست.

بنابر گزارش سازمان ملل بین ۷۲۰ تا ۸۱۱ میلیون نفر در جهان در سال ۲۰۲۰ با گرسنگی مواجه بوده‌اند و تقریبا ۷۰ تا ۱۶۱ میلیون نفر در سال ۲۰۲۰ بیشتر از سال ۲۰۱۹ با گرسنگی مواجه شده‌اند.

سازمان غذا و کشاورزی سازمان ملل متحد پیش‌بینی می‌کند حدود ۶۶۰ میلیون نفر ممکن است تا سال ۲۰۳۰ با گرسنگی روبه‌رو شوند که بخشی از آن به دلیل تأثیرات پایدار همه‌گیری ویروس کرونا بر امنیت غذایی جهانی است.

در سال ۲۰۲۰ سهم منا (MENA) از افراد در وضعیت ناامنی غذایی حاد در جهان ۲۰ درصد بوده است.

در این میان جنگ روسیه و اوکراین یک تهدید جدی برای امنیت غذایی و تهدیدی برای تشدید سوءتغذیه و اتکا به کمک‌های خارجی در کشورهای خاورمیانه است.

در ایران هم بحران آب در کنار افزایش قیمت مواد غذایی می‌تواند وابستگی کشور را به واردات اقلام ضروری بیشتر کند.

ناامنی غذایی در کنار عوامل دیگر مانند تغییرات اقلیمی و درگیری‌ها انگیزه بیشتری برای مهاجرت به‌منظور تنوع‌بخشیدن به درآمد خانوار، دسترسی به غذا و مقاومت در برابر شوک‌های اقلیمی فراهم می‌کند.

امنیت غذایی، معیار دردسترس‌بودن غذا و توانایی افراد برای دسترسی به آن است. طبق تعریف کمیته امنیت غذایی جهانی سازمان ملل، امنیت غذایی به این معنا تعریف می‌شود که همه مردم در همه زمان‌ها دسترسی فیزیکی، اجتماعی و اقتصادی به غذای کافی، ایمن و مغذی داشته باشند که ترجیحات غذایی و نیازهای غذایی آنها را برای یک زندگی فعال و سالم برآورده کند. بنابر شواهد، امنیت غذایی در طول تاریخ از هزاران سال پیش مسئله‌ای نگران‌کننده بوده است، به‌طوری‌که مقامات مرکزی در چین و مصر باستان اقدام به آزادسازی مواد غذایی از انبار در زمان قحطی می‌کرده‌اند. ناامنی غذایی می‌تواند یک وضعیت موقتی برای یک خانواده باشد یا برای مدت طولانی ادامه یابد. دلایل مختلفی وجود دارد که در پس‌زمینه افزایش گرسنگی و ناامنی غذایی در جهان در چند سال گذشته نهفته است اما محرک‌های اصلی آن که فراوانی و شدت آن را افزایش می‌دهد، شامل افزایش جمعیت، جنگ و درگیری‌ها، تغییرات اقلیمی، رکود اقتصادی و شیوع بیماری‌هاست. این عوامل به علل زمینه‌ای فقر و سطح بسیار بالا و مداوم نابرابری تشدید می‌شوند. این وضعیت به‌ویژه در کشورهای دارای نهادهای ضعیف و کشورهایی که درحال‌حاضر با بحران‌هایی مانند درگیری‌ها و بلایای مربوط به تغییرات اقلیمی دست‌وپنجه نرم می‌کنند، شدیدتر خواهد بود. بنابر گزارش سازمان ملل بین ۷۲۰ تا ۸۱۱ میلیون نفر در جهان در سال ۲۰۲۰ با گرسنگی مواجه بوده‌اند که بر اساس برآوردهای سازمان ملل، حدود یک نفر از هر ۱۰ نفر بوده است و تقریبا ۷۰ تا ۱۶۱ میلیون نفر در سال ۲۰۲۰ بیشتر از سال ۲۰۱۹ با گرسنگی مواجه شده‌اند. بر اساس گزارش شبکه جهانی مقابله با بحران‌های غذایی، حدود ۱۶۱ میلیون نفر در سال ۲۰۲۱ سطح «بحرانی» ناامنی غذایی حاد را تجربه کرده‌اند که تقریبا چهار درصد نسبت به سال قبل افزایش داشته است. از کل ۷۶۸ میلیون افراد مبتلا به سوءتغذیه در سال ۲۰۲۰، ۲۸۲ میلیون نفر در آفریقا، ۴۱۸ میلیون نفر در آسیا و ۶۰ میلیون نفر در آمریکای لاتین و کارائیب زندگی می‌کنند. بنابر تخمین سازمان غذا و کشاورزی سازمان ملل متحد حدود ۶۶۰ میلیون نفر ممکن است تا سال ۲۰۳۰ با گرسنگی روبه‌رو شوند که بخشی از آن به دلیل تأثیرات پایدار همه‌گیری ویروس کرونا بر امنیت غذایی جهانی است.

کشورهای خاورمیانه در معرض ناامنی غذایی

با توجه به محرک‌های ناامنی غذایی، هر منطقه‌ای از جهان ممکن است تحت تأثیر این پدیده باشد اما با توجه به ویژگی‌های جغرافیایی، قومیتی و سیاسی وسعت این مسئله در برخی از کشورها به‌مراتب بیشتر است. بنابر گزارش بانک جهانی ناامنی غذایی در خاورمیانه و شمال آفریقا یک چالش روبه‌رشد است. در سال ۲۰۲۰ سهم منا (MENA) از افراد در وضعیت ناامنی غذایی حاد در جهان ۲۰ درصد بوده است که در مقایسه با سهم شش‌درصدی آن از جمعیت جهان به‌طور نامتناسبی بالا بود. البته بحران‌های عراق، سوریه و یمن نقش زیادی در این امر داشته است. درجایی‌که درگیری وجود دارد، مانند یمن و سوریه، وضعیت بدتر است. سازمان ملل تخمین می‌زند که تعداد یمنی‌هایی که در سال ۲۰۲۱ از ناامنی غذایی رنج می‌برند، به ۲۴ میلیون نفر (۸۳ درصد از جمعیت) رسیده است که ۱۶،۲ میلیون نفر به غذای اضطراری نیاز دارند. جنگ در سوریه پیامدهای ویرانگری داشته است؛ بیش از ۱۲ میلیون سوری در ناامنی غذایی قرار دارند که فقط در سال ۲۰۲۰، ۴،۵ میلیون نفر افزایش داشته است. در عراق افزایش ناامنی غذایی، ناشی از درگیری‌های متناوب و نوسان قیمت جهانی نفت بوده است، به‌طوری‌که امروزه بیش از چهارمیلیون عراقی به کمک‌های بشردوستانه نیاز دارند. بر اساس شاخص گرسنگی جهانی افغانستان در رتبه نهم در دسته‌بندی کشورهای جهان است که در ناامنی غذایی شدید به سر می‌برند. افغانستان درحال‌حاضر در بحران جهانی غذا قرار دارد، این شرایط با حمله طالبان تشدید شد به‌گونه‌ای‌که میلیون‌ها شهروند این کشور مجبور خواهند شد تا بین مهاجرت و گرسنگی یکی را انتخاب کنند. بحران غذایی مصر در سال ۲۰۰۸ و افزایش قیمت مواد غذایی در نتیجه آن ناآرامی‌های داخلی و درگیری‌ها را تشدید کرد.

منطقه منا از سال ۲۰۱۱-۲۰۱۰ وضعیت نابسامانی را تجربه کرده است. دوره‌ای که با خشکسالی منطقه‌ای همراه بود. مجمع جهانی اقتصاد کمبود آب را به‌عنوان «بزرگ‌ترین تهدید» برای منطقه مطرح کرده است. بیش از ۶۰ درصد جمعیت منطقه دسترسی بسیار محدودی به آب آشامیدنی دارند و ۷۰ درصد تولید ناخالص داخلی آنها در برابر تنش آبی آسیب‌پذیر است. کمبود آب که تعدادی از کشورها ازجمله ایران، عراق، یمن و الجزایر را در سال ۲۰۲۱ تحت تأثیر قرار داده است، به نوبه خود دسترسی به منابع مورد نیاز برای تولید را محدود می‌کند. در بخش‌های کشاورزی سنتی از آنجایی که منطقه به طور فزاینده‌ای خشک می‌شود، احتمالا تولید محصولات کشاورزی در برخی کشورها کاهش می‌یابد و دراین‌میان کشورهای ایران، عراق و کشورهای حاشیه خلیج فارس در معرض خطر ویژه هستند. کشاورزی بزرگ‌ترین بخش مصرف‌کننده آب در خاورمیانه است؛ بنابراین انتظار می‌رود بیابان‌زایی و شوری آب با نابودی زمین‌های کشاورزی ناامنی غذایی در این منطقه را تشدید کند. تولید گندم، یکی از مواد غذایی مهم در خاورمیانه، درحال‌حاضر تحت تأثیر منفی افزایش امواج گرما و خشکسالی قرار گرفته است؛ روندی که تهدید می‌کند برای سایر محصولات و منابع غذایی نیز اتفاق بیفتد. نیمی از مواد غذایی خاورمیانه و شمال آفریقا وارداتی است و در کشورهای همکاری خلیج فارس به ۹۰ درصد افزایش یافته است. تهاجم روسیه به اوکراین افزایش اخیر قیمت جهانی غذا را تشدید کرده است و فشار بیشتری را برای اقتصادها و جمعیت کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا که واردکننده خالص غذا و سوخت هستند، مانند مراکش، تونس و مصر ایجاد کرده است. مصر بزرگ‌ترین واردکننده گندم در جهان است که بیشتر آن را از اوکراین و روسیه وارد می‌کند. به‌این‌ترتیب جنگ روسیه و اوکراین یک تهدید جدی برای امنیت غذایی مصر و تهدیدی برای تشدید سوءتغذیه و اتکا به کمک‌های خارجی در یمن است. چالش‌های آبی تشدیدشده با تغییرات اقلیمی احتمالا تأثیر منفی بر سکونت جمعیت و عملکرد محصول در منطقه خواهد داشت و این امر باعث افزایش کمبود غذا و وابستگی به واردات مواد غذایی اساسی و مهاجرت می‌شود. ناامنی غذایی در کنار عوامل دیگر مانند تغییرات اقلیمی و درگیری‌ها انگیزه بیشتری برای مهاجرت به منظور تنوع‌بخشیدن به درآمد خانوار، دسترسی به غذا و مقاومت در برابر شوک‌های اقلیمی فراهم می‌کنند. این امر می‌تواند هم مهاجرت روستا به شهر و هم مهاجرت بین‌المللی را افزایش دهد. علاوه‌براین با توجه به هزینه‌های بالا و همچنین کمبود فرصت‌های درآمدی و شرایط نامطلوب سفر، خود اقدام به مهاجرت نیز می‌تواند باعث ناامنی غذایی شود. یک مورد منحصربه‌فرد مهاجرت دائمی بین‌المللی به دلیل قحطی، موردی بود که پس از قحطی ایرلند ۱۸۴۵-۱۸۵۹ بود. قحطی نقش مهمی در تحریک مهاجرت دسته‌جمعی از ایرلند ایفا کرد.

رشد واردات غذا در ایران

در ایران افزایش تولید با افزایش جمعیت و افزایش تقاضا همگام نبوده است. گندم محصول اصلی کشور است و نان تهیه‌شده از گندم منبع اصلی کالری است. از سال ۱۹۷۹ تا ۲۰۱۶ برداشت گندم بیش از دو برابر شده؛ اما مصرف گندم در این بازه زمانی بیشتر از تولید بوده است. در نتیجه ایران همچنان برای تأمین مواد غذایی حیاتی به واردات وابسته است. از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵، واردات به طور متوسط ۲۳ درصد از مصرف گندم، ۵۲ درصد برنج و ۷۱ درصد ذرت را به خود اختصاص داده است. به گفته سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد، در مجموع، واردات ۳۶،۶ درصد از غلات مورد نیاز ایران در سال ۲۰۱۶ را تأمین کرد؛ درحالی‌که این میزان در سال ۲۰۰۵، ۱۸،۱ درصد بود. کشاورزان ایرانی معمولا در هر هکتار ذرت، برنج و گندم دو تا سه برابر بیشتر از میانگین جهانی آب مصرف می‌کنند. با تشدید بحران تنش آبی و بحران‌های جهانی افزایش قیمت مواد غذایی ایران می‌تواند ۷۰ درصد از زمین‌های کشاورزی خود را از دست بدهد؛ درحالی‌که میلیون‌ها نفر می‌توانند مجبور به مهاجرت شوند؛ زیرا فلات ایران به دلیل خشک‌شدن رودخانه‌ها و کاهش آب‌های زیرزمینی عملا غیر قابل سکونت شده است. براساس نقشه بین‌المللی امنیت غذایی ایران در زمره کشورهای پرخطر قرار دارد که استان‌های هرمزگان، کهگیلویه‌وبویراحمد و سیستان‌وبلوچستان در دسته بسیار ناامن و استان‌های خوزستان، کرمان، ایلام و بوشهر در دسته ناامن قرار دارند. ایران در سال‌های گذشته به دلیل تحریم‌های طولانی‌مدت بین‌المللی دچار رکود اقتصادی شده است. افزایش قیمت مواد غذایی و کاهش یارانه‌ها به طور مستقیم بر وضعیت امنیت غذایی در میان جمعیت فقیر و آسیب‌پذیر تأثیر گذاشته است. ازجمله تولید نوسانات کشاورزی، افزایش قیمت مواد غذایی، بلایای طبیعی مانند زلزله، سیل و خشکسالی و بی‌ثباتی سیاسی کشورهای همسایه تأثیر منفی بر امنیت غذایی مردم خواهد داشت. مهاجرت افراد از مناطق جغرافیایی استراتژیک مرزی تهدیدهای امنیتی را به همراه دارد. برای تضمین امنیت غذایی و آبی کشور، اقدامات اساسی‌تری مورد نیاز است. تغییر ساختار قیمت‌های تضمین‌شده برای محصولات خاص در مناطق خاص به منظور منعکس‌کردن منابع موجود می‌تواند الگوهای کشت جدید را که با شرایط زمین و آب مناسب‌تر است، ترویج دهد. پس‌اندازهای حاصل از اصلاح یارانه‌ها می‌تواند به نوبه خود برای حمایت از سرمایه‌گذاری و نوآوری کشاورزی هدایت شود. انتقال کشت به دور از مناطق کم‌آب، همراه با بهبود راندمان آبیاری، می‌تواند عملکرد ملی را افزایش دهد و به طور هم‌زمان تقاضای آب را کاهش دهد. فناوری نیز می‌تواند نقش مهمی ایفا کند. به‌علاوه کشور ایران دارای پتانسیل درخورتوجهی از انرژی خورشیدی است. سیستم‌های نمک‌زدایی خورشیدی توزیع‌شده محلی نیز می‌توانند آب‌های زیرزمینی شور را برای استفاده مجدد و بازیافت تصفیه کنند.

***پژوهشگر مهاجرت‌های اقلیمی رصدخانه مهاجرت ایران**

یادداشت

تضمین حقوق مالکیت؛ گام اول!

حسین حقگو
کارشناس اقتصادی

کمتر کارشناسی از نقشه اقتصادی دولت سر درمی‌آورد. شاید به غیر از مقامات دولتی آن هم در بالاترین سطوح و البته خبرنگاران صداوسیما که دائما اخبار امیدوارکننده مخابره می‌کنند، کمتر کسی می‌داند و می‌فهمد که دولت دارد چه کار می‌کند و اقتصاد به کدام سمت‌وسو روان است. آقای رئیسی در مقام رئیس دولت اخیرا در «همایش بین‌المللی خصوصی‌سازی» ضمن نقد اقدامات و رفتار انجام‌شده در حوزه خصوصی‌سازی در گذشته و تداوم حضور سنگین و ۸۰درصدی دولت در اقتصاد، تأکید کرد که «لازم است دولت متصدی نباشد، بلکه نظارتگر، حمایتگر و هدایتگر باشد، نه اینکه دخالتگر و تصدی‌گر باشد». ایشان همچنین بر اهمیت بخش خصوصی واقعی تأکید کرد و اینکه «باید از بخش خصوصی حمایت کرد و اگر تسهیلاتی می‌خواهد پرداخت شود، باید برای انجام آن اقدام کرد. دست سرمایه‌گذار را باید گرفت چون او دست دولت را گرفته است». این سخنان در کنار سخنان روز قبل‌تر ایشان که از ضرورت رشد هشت‌درصدی اقتصادی در کشور سخن گفتند و این رشد را «در گروی حمایت جدی از بخش خصوصی واقعی» عنوان کردند، این تصور را در ذهن مخاطبان ایجاد کرد که شاید اتفاق میمون و مبارکی در راه است. به‌خصوص آنکه از «ضرورت اتخاذ تصمیم‌های سخت» سخن گفتند. عبارتی که شاید اولین‌بار است بر زبان ایشان جاری می‌شود. اما آن سخنان و آن تصمیم سخت هنگامی که در کنار اقدام اخیر دولت با عناوینی همچون «جراحی اقتصادی» یا «مردمی‌کردن اقتصاد» و... قرار داده می‌شود، این امید به تحول اقتصادی را به‌شدت کم‌رنگ می‌کند. چراکه در آن اقدام که هنوز پس‌لرزه‌های آن ادامه دارد و با همین روند به‌نظر هر روز نیز بر شدت جراحت‌ها افزوده می‌شود، جز تغییر قیمت چند کالای اساسی و پرمشتری، توسط دولت و افزایش حجم توزیع یارانه‌ها اتفاق دیگری رخ نداده است. درواقع برخلاف آنچه انتظار می‌رفت و امر ضروری برای موفقیت این سیاست بود (علاوه بر ضرورت‌های اساسی دیگر مانند حل پرونده هسته‌ای و اف‌ای‌تی‌اف و ثبات مؤلفه‌های اقتصاد کلان و تقویت تور تأمین اجتماعی و...) دولت نتوانست جلوی میل خود برای مداخله در بازار را بگیرد و از قیمت‌گذاری کالاهای آزادشده از بند ارز ۴۲۰۰تومانی خودداری کند، بنابراین سقف قیمت‌ها دو یا چند برابر شد و همچنان سازمان‌های تعزیراتی، فعال مایشاء میدان «لازمه تحقق این هدف مردمی‌سازی و عادلانه‌کردن یارانه‌ها، تثبیت قیمت‌هاست و سازمان حمایت از تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان و اتحادیه‌های صنفی باید بر روند و فرایند قیمت‌گذاری‌ها نظارت و... قیمت عادلانه را تعیین و اطلاع‌رسانی کنند». (آقای رئیسی - ۱۴۰۱/۳/۱) متأسفانه سیاست‌گذار اقتصادی این موضوع بدیهی را ظاهرا درک نمی‌کند که اصل اساسی برای هر تحول اقتصادی «احترام به حقوق مالکیت» است و این حقوق صرفا اعمال حق مالکیت بر زمین و تجهیزات و... یک کارخانه و بنگاه نیست، بلکه از آن مهم‌تر برخورداری از حق مبادله آزادانه محصولات تولیدی آن بنگاه است. وقتی صاحب بنگاهی حق تعیین قیمت کالای خود را ندارد و این دولت است که محصولات آن را ارزش‌گذاری می‌کند، چه نوع بخش خصوصی شکل می‌گیرد؟! و اگر هم شکل بگیرد، چقدر احتمال دارد کارش به فساد نکشد؟! حق مالکیت نه فقط اصلی اقتصادی بلکه حقی از حقوق انسانی است. آنچنان که در ماده ۱۷ منشور حقوق بشر تأکید می‌شود «هر شخص به‌تنهایی یا به‌طور مشترک حق مالکیت دارد، احدی را نمی‌توان خودسرانه از حق مالکیت محروم کرد». چراکه انسان آزاد کسی است که می‌تواند از طریق «مالکیت خصوصی» و «آزادی مبادله» اراده خود را بر جان و مالش اعمال کند. وقتی این اصول اساسی نفی یا تضعیف می‌شود، چرخ بنگاه‌ها نمی‌چرخد بنابراین دولت‌ها رابین هودوار وارد می‌شوند و به فکر حمایت از بنگاه‌ها و بخش خصوصی می‌افتند. درحالی‌که متأسفانه همین سیاست‌های کنترل قیمت‌ها سبب ناتوانی بنگاه‌ها در کشورمان شده است. بنگاه‌هایی که یا به واسطه دولتی‌بودن اصولا بزرگ متولد می‌شوند و یا کوچک متولد شده و کوچک می‌مانند و حداکثر آنکه متوسط می‌شوند و نه آنکه بزرگ و قدرتمند شوند؛ «در صنعت ایران، هرچه بنگاه‌ها بزرگ‌تر می‌شوند، بهره‌وری (رقابت‌پذیری) آنها کاهش می‌یابد». (افزایش توان رقابت‌پذیری صنعتی ایران- نیلی، درگاهی، فاطمی-۱۳۹۱). اگر امروز واقعا به‌دنبال خصوصی‌سازی واقعی و توانمندکردن بنگاه‌ها و رشد و ارتقای اقتصاد ملی هستیم، می‌بایست در گام اول حقوق مالکیت را به رسمیت بشناسیم و از مداخلات اختلال‌زا در بازارها و سرکوب قیمت‌ها و محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های سلیقه‌ای وارداتی و صادراتی (رتبه ۱۶۲ در بین ۱۷۱ کشور جهان در شاخص «آزادی اقتصادی» و رتبه ۱۲۷ در بین ۱۹۰ کشور جهان در «فضای کسب‌وکار» و قرارداشتن در جدول چند کشور معدود دارای تورم بالای ۳۰ و ۴۰ درصد و...) خودداری کنیم و البته از تخاصم با جهان دست برداریم تا انتقال دانش و سرمایه و... به‌عنوان ضرورت‌های رشد اقتصاد ملی و رشد بنگاه‌ها ممکن شود. نمی‌شود از یک سو واردات خودرو را آزاد کرد و از سوی دیگر مثلا مانع ورود موبایل و لوازم خانگی و... از یک نشان تجاری شد. اقتصاد یک مجموعه همبسته و منسجم است و نیازمند اعتقاد سیاست‌گذار به اصول بنیادینی نظیر حق مالکیت و مبادله آزاد در قالب یک برنامه و راهبرد مشخص. والا این قافله به هر سمت‌وسویی می‌تواند روان شود که شده است و کمتر کسی از نقشه اقتصادی دولت سر درمی‌آورد و به آن اعتماد می‌کند و نهال سرمایه خود را در مسیر این رود خروشان می‌نشاند!

نخستین و بزرگ‌ترین «تورنمنت ترید ایران» به‌زودی برگزار می‌شود

یک چهره شناخته‌شده تحلیلی در حوزه ارزهای دیجیتال اعلام کرد: نخستین و بزرگ‌ترین «تورنمنت ترید ایران» به‌زودی برگزار خواهد شد. محمد هلاکوئی، کارشناس و تحلیلگر حوزه ارزهای دیجیتال ضمن اعلام این خبر افزود: نخستین و بزرگ‌ترین تورنمنت ترید ایران از تاریخ ۳۰ خرداد ۱۴۰۱ با هدف گردهمایی و هم‌اندیشی تحلیلگران ایرانی و استعدادیابی و توسعه نیروهای انسانی در این حوزه برگزار خواهد شد.

این کارشناس اقتصادی گفت: به سبب حضور چهره‌های جوان و مستعد حوزه تحلیلی در بازار ارزهای دیجیتال، طلا، نفت و بسیاری دیگر از بازارهای مالی جهان، تصمیم گرفتیم برای نخستین‌بار، تورنمنتی در این سطح را طراحی و اجرا کنیم که بتواند تسهیلگر حضور فعالانه و سودمندتر تریدرها و تحلیلگران ایرانی در بازارهای عمده و اثرگذار جهانی باشد و همچنین منافع اقتصادی نمایانی را برای کشور عزیزمان ایران در میان‌مدت و بلندمدت به همراه بیاورد.

وی در پاسخ به این پرسش که حضور در این تورنمنت مستلزم چه میزان هزینه است، گفت: نکته قابل توجه تورنمنت این است که حضور در آن مستلزم انجام هیچ هزینه‌ای از سوی شرکت‌کنندگان نبوده و تنهاداشتن یک موبایل و لپ‌تاپ برای شرکت در برنامه کفایت می‌کند. هلاکوئی همچنین در پاسخ به این پرسش که شرایط حضور تحلیلگران ایرانی در این تورنمنت چیست؟ یادآور شد: ما برای نخستین‌بار شرط استعداد و اعتمادبه‌نفس را در زمره مهم‌ترین شروط شرکت در یک تورنمنت مهم در زمینه بازارهای مالی قرار داده‌ایم و تنها کافی است که علاقه‌مندان به شرکت در این مسابقه، استعداد تحلیل بازارهای مالی جهانی، و یک موبایل و لپ‌تاپ برای دادوستد محتوا و تحلیل‌هایشان داشته باشند. این تحلیلگر صاحب‌نام بازار ارزهای دیجیتال تصریح کرد: رایگان‌بودن شرکت در نخستین تورنمنت ترید ایران، موید ادعای برگزارکنندگان درخصوص سهل‌گیری ستاد برگزاری، برای شرکت در مسابقه است.

محمد هلاکوئی با اشاره به روند اجرایی تورنمنت همچنین اضافه کرد: جدای از مراحل ابتدایی مسابقه که در اطلاع‌رسانی‌های بعدی به سمع و نظر علاقه‌مندان می‌رسد، لازم به ذکر است که ۱۰۰ نفر از مجموع شرکت‌کنندگان به مرحله نیمه‌نهایی مسابقه راه خواهند یافت که از میان آنان ۱۰ نفر اول، شامل دریافت جایزه نقدی به مبلغ ۵۰۰ میلیون تومان و همچنین هزینه بلیت رفت و برگشت از ایران به ترکیه و فرصت شرکت در کارگاه/کمپین چندروزه تحلیل بازارهای مالی جهانی را پیدا خواهند کرد. به گفته این کارشناس اقتصادی، شرکت در این تورنمنت هیچ‌گونه محدودیت جغرافیایی نداشته و مسابقه به صورت آنلاین و به مدت ۳۰ روز برگزار خواهد شد.

هلاکوئی همچنین یادآور شد: ظرفیت شرکت در این تورنمنت نامحدود است. لازم به ذکر است ۱۰ نفر برگزیده نخستین تورنمنت ترید ایران، پس از حضور در کمپین سفر به کشور ترکیه به مدت چند روز در برنامه‌هایی مشترک با محمد هلاکوئی شرکت خواهند کرد و تمامی این مراحل به صورت فیلمی مستند برای پخش از رسانه‌های اینترنتی تولید خواهد شد. گفتنی است اخبار تکمیلی از چگونگی ثبت‌نام و شرکت در این تورنمنت، متعاقبا و به‌زودی از طریق مجاری و رسانه‌های رسمی کشور برای علاقه‌مندان منتشر خواهد شد.

آگهی مزایده اجاره ای

اداره آموزش و پرورش منطقه ۶ تهران در نظر دارد

ملک کانون فرهنگی تربیتی نیایش به آدرس: خیابان انقلاب نبش برادران مظفرمزایده ۵۰۰۱۰۹۰۶۱۲۰۰۰۰۰۱ را از طریق مزایده عمومی با جزئیات مندرج در اسناد مزایده با بهره گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir) را به صورت الکترونیکی جهت اجاره واگذار نماید.

متقاضیان از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ده روز مهلت دارند جهت دریافت اسناد و مدارک مزایده و ارسال پیشنهاد قیمت در سامانه الکترونیکی دولت و رویت مکان مورد نظربه کارشناسی تدارکات و پشتیبانی اداره آموزش و پرورش منطقه ۶ به نشانی میدان فلسطین خ طالقانی - خ سرپرست شمالی مراجعه نمایند.۸۸۹۸۳۵۶۷

م الف ۶۷۱ شناسه آگهی ۱۳۲۰۱۵۴

دفترمرکزی

مناقصه عمومی یک مرحله ای فراخوان خرید تعداد ۸۰۰ دستگاه چاپگر نوبت اول

کمیته امداد امام خمینی(ره) ستاد مرکزی در نظر دارد فراخوان خرید تعداد ۸۰۰ دستگاه چاپگر به شماره ۲۰۰۱۰۰۵۰۰۳۰۰۰۰۰۸را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.

متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

مواعد زمانی:

-دریافت اسناد مناقصه از سامانه از ساعت ۰۸:۰۰ صبح روز چهار شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۳/۰۴ لغایت ۱۴۰۱/۰۳/۰۹ می باشد .

-مهلت ارسال پاکات های پیشنهاد مورخ ۱۴۰۱/۰۳/۱۰ لغایت مورخ ۱۴۰۱/۰۳/۲۴ساعت ۱۴:۰۰ و به صورت بارگزاری در سامانه تدارکات می باشد.

نوع ضمانتنامه : ۱- واریز نقدی به حساب شماره ۰۱۰۲۵۱۰۲۵۱۰۰۳ بانک ملی شعبه کمیته امداد امام خمینی (ره) به نام حساب اعتبارات کل اختصاصی کمیته امداد امام خمینی (ره)

۲-ضمانت نامه بانکی به نفع کارفرما (کمیته امداد امام خمینی (ره)) با اعتبار ۳ ماهه بابت تضمین شرکت در مناقصه .

مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۴/۷۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال می باشد.که می بایست علاوه بر بارگزاری در سامانه تدارکات الکترونیک دولت اصل آن را نیز تحویل مناقصه گزار گردد.

اطلاعات تماس و آدرس دستگاه : تهران- میدان آزادی- ابتدای جاده شهید لشکری- بعد از مجتمع شهید فکوری- ستاد مرکزی کمیته امداد امام خمینی (ره) - طبقه ۷- اطاق ۷۶۴- اداره بازرگانی و امور قرارداد ها-تلفن های ۲۳۹۰۲۰۷۲

شناسه‌آگهی ۱۳۲۳۲۲۱ م الف ۷۳۵

دفتر مرکزی کمیته امداد امام خمینی (ره)